

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินธุรกิจของสินค้าแบรนด์ที่มีมูลค่าสูง (Luxury Brand) ในปัจจุบัน เครื่องหมายการค้ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยเครื่องหมายการค้าเป็นทั้งเครื่องมือสำหรับเจ้าของในการนำเสนอตัวตนของผู้ผลิตสู่ตลาด และเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ให้ผู้บริโภคสามารถจดจำเครื่องหมายดังกล่าวไว้เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจในการเลือกบริโภคสินค้าหรือบริการจากผู้ผลิตรายนั้น ๆ ยิ่งเป็นเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงในตลาดเป็นรู้จักโดยทั่วไปของสาธารณชนมากเพียงใด มูลค่าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวก็ย่อมมีมูลค่าที่สูงมากขึ้นตามไปด้วย แต่ปัจจุบันกลับเกิดการละเมิดสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีการปลอมเครื่องหมายการค้า มาตรา 108 เป็นความผิดที่มีสถิติทางคดีอาญาในระหว่างปี พ.ศ. 2564-2565 ในคดีทรัพย์สินทางปัญญาสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 จากข้อหาในคดีทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ¹ และตามสถิติการปรับปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาที่แสดงในตารางที่ 1

¹ สำนักแผนงานและงบประมาณ. (2564). รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ. 2564. กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลยุติธรรม. หน้า 16.

ตารางที่ 1 สถิติการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญารายปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกรมสอบสวนคดีพิเศษและกรมศุลกากรปี พ.ศ. 2566²

ลำดับ	หน่วยงาน	ปี 2565 (ม.ค. - ธ.ค.)		ปี 2565 (ม.ค. - มิ.ย.)		ปี 2566 (ม.ค. - มิ.ย.)		เปรียบเทียบระหว่าง ม.ค.-มิ.ย. ของปี 65 และ มิ.ย. ของปี 66	
		คดี	ของกลาง(ชิ้น)	คดี	ของกลาง(ชิ้น)	คดี	ของกลาง(ชิ้น)	คดี เพิ่ม/(ลด)	ของกลางเพิ่ม/(ลด)
1	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ								
	พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	544	932,256	336	434,807	282	800,140	(16.07%)	84.02%
	พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	517	19,048	295	15,757	175	257,448	(40.68%)	1533.86%
	พ.ร.บ.สิทธิบัตร	9	37	5	34	1	10	(80.00%)	(70.59%)
	รวม	1,070	951,341	636	450,598	458	1,057,598	(27.99%)	(134.71%)
2	กรมสอบสวนคดีพิเศษ								
	พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	9	672,881	6	199,071	7	98,564	16.67%	(50.49%)
	พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	0	0	0	0	0%	0%
	พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0%	0%
	รวม	9	672,881	6	199,071	7	98,564	16.67%	(50.49%)
3	กรมศุลกากร	498	683,954	251	36,505	471	132,891	87.65%	264.04%
รวมทั้งสิ้น		1,577	2,308,176	893	686,174	936	1,289,053	4.82%	87.86%

² กรมทรัพย์สินทางปัญญา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: https://www.ipthailand.go.th/th/protect-005/item/staticpp_dipyear-july66.html?category_id=2168 [2566, 1 กรกฎาคม]

จากตารางสถิติการปราบปรามการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญารายปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรมศุลกากร ปี พ.ศ. 2566 จากกรรมทรัพย์สินทางปัญญาข้างคั้นนั้น พบว่า สถิติการละเมิดเครื่องหมายการค้ามีสถิติที่สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 จากการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมด การที่ในปัจจุบันการละเมิดเครื่องหมายการค้า โดยเฉพาะการปลอมเครื่องหมายที่มีมูลค่าสูง หรือเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป (Well-Known Trademarks) มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบอย่างมากต่อสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม รวมไปถึงภาพลักษณ์ของประเทศไทยเป็นอย่างมาก จำต้องมีกฎหมายหรือมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการละเมิดเครื่องหมายที่มีมูลค่าสูง หรือเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ปัจจุบันแนวทางการลงโทษในความผิดฐานปลอมเครื่องหมายการค้า โทษปรับจะถือเป็นบทลงโทษที่ศาลใช้ลงโทษผู้กระทำความผิดในคดีเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เป็นหลัก เนื่องมาจากหลักเกณฑ์การลงโทษของศาล กรณีบุคคลธรรมดากระทำความผิด จะมีบทบัญญัติหลายมาตราที่บัญญัติเหตุผลโทษ หรือเหตุบรรเทาโทษไว้ประกอบกับ หากเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล โทษจำคุกย่อมไม่นำมาบังคับใช้ได้โดยสภาพ ทำให้คดีส่วนใหญ่ศาลจะรอการลงโทษไว้และกำหนดโทษปรับไปเพียงสถานเดียว แต่โทษปรับที่มีอยู่ในประเทศไทยกลับไม่มีความเหมาะสม และไม่ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เนื่องจากอัตราเงินเพื่อ และสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ส่งผลให้โทษปรับขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้จริง และเนื่องจากอัตราโทษปรับตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเครื่องหมายการค้าปลอมของประเทศไทยนั้น เป็นระบบการปรับแบบตายตัว (Fixed-Sum System) ที่ให้อำนาจศาลในการใช้ดุลพินิจกำหนดจำนวนค่าปรับตามเกณฑ์ความร้ายแรงของความผิด แต่อยู่ภายใต้อัตราค่าปรับตามกฎหมาย³ ที่คุ้มครองเครื่องหมายการค้าโดยประเทศไทยใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2543 และแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2559 ซึ่งตามมาตรา 108 บุคคลใดปลอมเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรองหรือเครื่องหมายร่วมของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนแล้วในราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ⁴ ซึ่งการที่ประเทศไทยกำหนดอัตราโทษปรับในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าไว้ในรูปแบบที่แน่นอนตายตัวนั้น ส่งผลให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย อัตราโทษปรับตาม

³ กานดา ปานดำ. (2557). *การบังคับโทษปรับ : ศึกษากรณีบังคับให้ทำงานแทนค่าปรับ*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. หน้า 2.

⁴ พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534. มาตรา 108.

กฎหมายเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่เหมาะสมกับยุคสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของสังคมไทยในปัจจุบัน ทั้งยังไม่เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดในแต่ละรายที่มีรายได้ไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปที่ผู้กระทำความผิด อาจเป็นผู้ที่มีฐานะทางการเงินที่ดี หรืออาจมีรายได้น้อย ในการกระทำความผิดข้อหาเดียวกัน ศาลก็ต้องลงโทษในอัตราที่เท่ากัน จะเห็นได้ว่าความสามารถในการชำระค่าปรับของผู้กระทำความผิดย่อมแตกต่างกันออกไป ในผู้กระทำความผิดที่มีรายได้สูง ก็ย่อมเกิดความไม่เกรงกลัวต่อโทษปรับเนื่องจากไม่ได้ส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงิน หากเทียบกับผู้มียาได้น้อยที่ไม่มีความสามารถในการชำระค่าปรับ จะต้องถูกยึดทรัพย์ โคนกักขังแทนค่าปรับ หรือถูกบังคับด้วยมาตรการอื่น ๆ ทางกฎหมาย ทำให้เกิดความไม่ยุติธรรมขึ้นในทางปฏิบัติ ยกตัวอย่าง คดีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษบุกทลายคลังสินค้าปลอมที่จังหวัดภูเก็ต ที่มีมูลค่าสูงกว่า 50 ล้านบาท⁵ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าพบสินค้าปลอมแปลงเครื่องหมายการค้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเสื้อผ้าสินค้าแบรนด์หรู เช่น หลุยส์วิตตอง (LOUIS VUITTON) กุชชี (GUCCI) ไนกี้ (NIKE) อาดิดาส (ADIDAS) ชาแนล (CHANEL) และยี่ห้ออื่น ๆ ประมาณ 100,000 ชิ้น รวมมูลค่าความเสียหายไม่ต่ำกว่า 50 ล้านบาท ทำให้เห็นว่าในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ส่วนใหญ่จะมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจในการกระทำความผิดที่สูงมาก ผู้กระทำความผิดจึงเลือกที่จะกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายมากกว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปลอมเครื่องหมายการค้าสินค้าแบรนด์ที่มีมูลค่าสูง ซึ่งถือเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยในทางเศรษฐกิจ (Luxury goods) กล่าวคือ เป็นสินค้าที่เกินกว่าความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีพ และมีมูลค่าที่สูง

จากปัญหาที่เกิดขึ้นจากโทษปรับที่กำหนดอัตราไว้แน่นอนตายตัว อัตราโทษปรับที่ไม่เหมาะสม จนทำให้เกิดปัญหาข้างต้นขึ้นนั้น หากเปรียบเทียบกับต่างประเทศที่เคยประสบปัญหาดังกล่าว อันได้แก่ สาธารณรัฐฟินแลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสหรัฐอเมริกา ซึ่งในประเทศเหล่านี้ได้แก้ปัญหาโดยวิธีการนำโทษปรับแบบระบบปรับตามวันและรายได้ (Day-fine system)⁶ ซึ่งเป็นระบบโทษปรับที่กำหนดโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด ความหนักเบาของการกระทำความผิด เพื่อที่จะสามารถกำหนดอัตราโทษปรับให้เป็นการลงโทษที่ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของความผิด รวมไปถึงสร้างผลกระทบที่เกิดจากโทษปรับให้เท่าเทียมต่อผู้กระทำ

⁵ ผู้จัดการออนไลน์. (2565). *DSI บุกทลายโกดังเก็บสินค้าปลอมเครื่องหมายการค้ารายใหญ่ในภาคใต้ยึดของกลางได้กว่าแสนชิ้น มูลค่ากว่า 50 ล้าน*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://mgronline.com/south/detail/9650000036912>

⁶ กฤตยา อารีรักษ์, ธาณี วรภัทร์, อุดม รัฐอมฤต. (2560). ความเหมาะสมในการนำ day fine มาใช้กับประเทศไทย. *วารสารรัชต์ภาคย์ ฉบับพิเศษ ครบรอบ 23 ปี สถาบันรัชต์ภาคย์*. หน้า 85.

ความผิดในทุกระดับฐานะทางการเงิน ทำให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการลงโทษได้อย่างยุติธรรม และมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยขั้นตอนแรกจะต้องมีการกำหนดจำนวนวันปรับให้สัมพันธ์กับความร้ายแรงกับการกระทำความผิด หรือเรียกว่า การกำหนดวันปรับ (Amount of day) และขั้นตอนที่สอง จะกำหนดถึงมูลค่าของวันปรับ (Day Income) โดยจะเป็นเกณฑ์ที่แปรผันโดยสัมพันธ์กับรายได้ต่อวันของผู้กระทำความผิดในแต่ละคดีความผิด โดยจะคำนวณด้วยการนำจำนวนวันปรับคูณกับมูลค่าของวันปรับ จะได้เป็นผลลัพธ์เป็นจำนวนค่าปรับในแต่ละคดีความผิด (Amount of Fine) (ค่าปรับ = จำนวนวันปรับ x มูลค่าของวันปรับ)⁷ ระบบปรับตามวันและรายได้ จึงส่งผลให้การกำหนดอัตราโทษปรับมีความยืดหยุ่น และเป็นระบบการกำหนดโทษปรับอีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้โทษปรับในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้

ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 ได้บัญญัติอัตราโทษปรับในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปไว้ในอัตราโทษที่แน่นอนตายตัวตามระบบการปรับแบบตายตัว (Fixed-Sum System) ก่อให้เกิดปัญหา ดังต่อไปนี้

ประการแรก ปัญหาการบังคับใช้โทษปรับในการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทยกับต่างประเทศ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

ประการที่สอง ปัญหาอัตราโทษปรับในความผิดละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปที่บัญญัติโดยมิได้คำนึงถึงฐานะและรายได้ของผู้กระทำความผิดในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปทำให้เกิดความไม่เหมาะสม และไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษ ผู้กระทำความผิดที่มีฐานะยากจนที่โทษปรับอาจสร้างความเดือดร้อนให้ผู้กระทำความผิดมากกว่า ทั้งถ้าไม่สามารถชำระค่าปรับได้ผู้กระทำความผิดก็ยังคงอาจโดนดำเนินการด้วยมาตรการอื่นทางกฎหมาย เช่น การกักขังแทนค่าปรับ ผู้กระทำความผิดที่มีฐานะทางการเงินดีก็จะไม่รู้สึกเจ็บปวด และโทษปรับยังไม่คำนึงถึงการได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับ เนื่องจากในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีมูลค่าสูงผู้กระทำความผิดจะได้รับการตอบแทนจากการกระทำความผิดสูงกว่าอัตราโทษปรับที่กฎหมายบัญญัติไว้ เมื่อมีผลตอบแทนมากกว่าทำให้ผู้กระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย จึงใจที่จะฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อกระทำความผิด เนื่องจากพิจารณาแล้วว่าคุ้มค่าต่อการกระทำความผิด ซึ่งอาจกลายเป็นแรงจูงใจให้มีการกระทำความผิดเพิ่มมากขึ้น และอาจเกิดการกระทำผิดซ้ำอีก

⁷ สมยศ วงษ์ดี. (2563). *การนำระบบโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดมาใช้กับกระบวนการยุติธรรมของไทย*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 37-38.

ประการที่สาม ปัญหาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษในความผิดละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เนื่องจากประเทศไทยมีบทบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญาที่มีความซ้ำซ้อนกัน และมีให้บัญญัติให้มีการบังคับใช้โทษปรับแยกกระหว่างบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการกำหนดโทษปรับและการบังคับใช้อัตราโทษปรับในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา ยังคงไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการลงโทษตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเกิดความเหลื่อมล้ำในการลงโทษปรับ โดยมีผลกระทบต่อผู้กระทำความผิดที่มีรายได้น้อยกว่าผู้กระทำความผิดที่มีรายได้น้อย ทั้งยังเป็นการทำให้เกิดความรู้สึกอียากที่จะกระทำความผิด เนื่องจากผลตอบแทนจากการกระทำความผิดนั้น มีอัตราที่สูงมากกว่าอัตราโทษปรับ และมีแนวโน้มที่จะมีการกระทำความผิดซ้ำ ดังนั้นจึงควรจะต้องทำให้การลงโทษปรับในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปนั้น เกิดผลกระทบต่อผู้กระทำความผิดอย่างเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งแยกชนชั้น หรือฐานะทางการเงิน ก็จะสามารถแก้ปัญหาคนล้นคุกในเรือนจำที่เกิดจากผู้กระทำความผิดที่มีฐานะที่ยากจนที่โดนกักขังแทนการชำระค่าปรับ ทำให้คนในทุกระดับชนชั้นเกิดความรู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายไม่กล้ากระทำความผิดในการปลอมเครื่องหมายการค้าสินค้าที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งยังป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำในเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษาการกำหนดอัตราโทษปรับในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลอมเครื่องหมายการค้าตามกฎหมายในต่างประเทศเพื่อให้ได้ทราบถึงแนวทางการกำหนดอัตราโทษปรับที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีความเหมาะสมในการนำมาปรับใช้ในประเทศไทย นำมาวิเคราะห์เพื่อนำไปพัฒนา และปรับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาคารบ่งคับใช้โทษปรับในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของประเทศไทยต่อไป ให้สามารถใช้บังคับได้อย่างเหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละราย และเกิดประสิทธิภาพในการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปให้มากขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการลงโทษปรับทางอาญาในความผิดเกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา

2. เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวกับการบังคับใช้โทษปรับทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามกฎหมายของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ

3. เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาการบังคับใช้โทษปรับทางอาญาที่เกี่ยวข้อง ในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา

4. เพื่อเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการบังคับใช้โทษปรับทางอาญาในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ปัญหาการลงโทษปรับในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปในสินค้าแบรนด์ชรู (Well-Known Trademarks) ของประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา ยังขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ และยังมีอัตราโทษปรับที่ไม่มีความเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจและสังคม ที่มีลักษณะเป็นการบังคับใช้โทษปรับแบบตายตัวที่กำหนดอัตราโทษปรับขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ หรืออัตราโทษตามที่กฎหมายกำหนด หากได้รับผลประโยชน์จากมากกว่าผลร้ายจากโทษปรับที่ได้รับ ก็อาจทำให้ผู้กระทำความผิดดังกล่าวไม่รู้สึกเจ็บปวด และมีแนวโน้มที่จะกลับมาก่อทำความผิดซ้ำได้ หากประเทศไทยนำระบบโทษปรับที่เหมาะสมที่คำนึงถึงฐานะเศรษฐกิจของบุคคลและตามความร้ายแรงของความผิดมาบังคับใช้แก่ผู้กระทำความผิด อย่างการปรับตามวันและรายได้ (Day Fine) มาใช้บังคับในเกี่ยวกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ก็จะสามารถแก้ปัญหาในข้อจำกัดของโทษปรับแบบตายตัว และสามารถป้องปรามการทำความผิดดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้มุ่งเน้นการศึกษาถึงความเป็นมาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษปรับ ความรับผิดชอบในการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปศึกษาเฉพาะกรณีการปลอมเครื่องหมายการค้าสินค้าที่มีชื่อเสียงและมีมูลค่าสูง ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา โดยให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบทางอาญาเฉพาะโทษปรับ รวมทั้งปัญหาในการนำโทษปรับมาใช้ในคดีดังกล่าว โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกับแนวคิด

เหตุผล และหลักเกณฑ์ของการลงโทษปรับ และการบังคับใช้โทษปรับในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปของสาธารณรัฐฟินแลนด์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสหรัฐอเมริกา

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

สารนิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาแบบค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลทางเอกสาร (Documentary Research) โดยค้นคว้าจากเอกสารข้อมูลตำราและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของประเทศไทย และต่างประเทศ อาทิเช่น ด้วบทกฎหมาย ตำราทางวิชาการ หนังสือทางวิชาการ บทความทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ รายงานการวิจัย คำพิพากษาของศาลในประเทศไทย และต่างประเทศ ตลอดจนถึงการสืบค้นข้อมูลทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (E-Research) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิดและทฤษฎีการลงโทษปรับทางอาญาในความผิดเกี่ยวกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป
2. ทำให้ทราบถึงแนวคิด เหตุผล รวมทั้งหลักเกณฑ์ของการกำหนดโทษปรับในกฎหมายที่เกี่ยวกับการบังคับใช้โทษปรับทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามกฎหมายของประเทศไทยเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ
3. ทำให้ทราบถึงเพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาการบังคับใช้โทษปรับทางอาญาที่เกี่ยวข้องในคดีการปลอมเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา
4. ทำให้ได้ทราบแนวทางแก้ไขปัญหากับการบังคับใช้โทษปรับทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปในสินค้าแบรนด์หรูในประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญา